

200702790/1.

Datum uitspraak: 7 juni 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nos. AWB 06/62800 en 06/62801 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Assen, van 23 maart 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 21 december 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 23 maart 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, voor zover thans van belang, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 20 april 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 4 mei 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.J.M. Schuyt, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. J.J. Schuurman, ambtenaar van Staat.

w.g. Schuyt
Lid van de enkelvoudige kamer

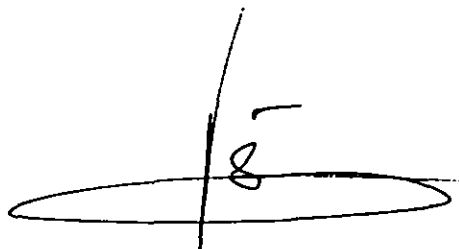
w.g. Schuurman
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 7 juni 2007

282-490.

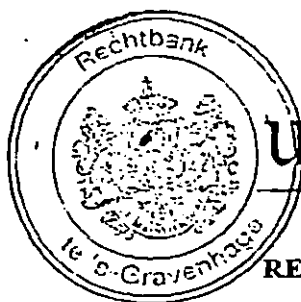
Verzonden: 07 JUNI 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' with a horizontal stroke and a small 'e' or similar mark to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

AFSCHRIFT



uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Zitting houdende te Assen

Sector Bestuursrecht

Zaaknummers: Awb 06/62801 BEPTDN A S1 en Awb 06/62800 BEPTDN A S1

Uitspraak van de voorzieningenrechter op de voet van het bepaalde in titel 3 van hoofdstuk 8 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) van 23 maart 2007

inzake

geboren
van Armeense nationaliteit,
IND-dossiernummer: 0612-01-0004,
V-nummer: .
verblijvende op de detentieboot Reno te Rotterdam,
verzoeker,
gemachtigde: mr. P.J. Wapperom, advocaat te Dordrecht,

tegen: **DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE**

(Immigratie- en Naturalisatiedienst)

zetelende te 's-Gravenhage,

verweerder,

gemachtigde: mr. A. Wildeboer, procesvertegenwoordiger.

Procesverloop

Verzoeker heeft op 30 november 2006 een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) ingediend. Verweerder heeft bij beschikking van 21 december 2006 afwijzend op de aanvraag beslist.

Bij beroepschrift van 22 december 2006 heeft verzoeker beroep ingesteld tegen deze beschikking. Dit beroep is geregistreerd onder zaaknummer Awb 06/62800. Aan verzoeker is medegedeeld dat hij de behandeling van het beroepschrift niet in Nederland mag afwachten.

Bij verzoekschrift van (eveneens) 22 december 2006 heeft verzoeker de voorzieningenrechter verzocht een voorlopige voorziening te treffen totdat op het beroep wordt beslist. Het verzoek is geregistreerd onder zaaknummer Awb 06/62801.

Verweerder heeft de op de zaken betrekking hebbende stukken aan de rechtbank en de wederpartij gezonden.

Bij schrijven van 29 januari 2007 heeft verweerder verzocht om het verzoekschrift zo spoedig mogelijk te appointeren wegens de aan verzoeker opgelegde maatregel van bewaring.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

De openbare behandeling van het verzoek om een voorlopige voorziening heeft plaatsgevonden op 16 maart 2007. Verzoeker is daarbij verschenen, bijgestaan door mr. J.W.F. Noot, optredende namens de gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

Zaaknummers: Awb 06/62801 BEPTDN A S1 en Awb 06/62800 BEPTDN A S1

2

Motivering

Gelet op het Koninklijk Besluit van 22 februari 2007 (nr. 07.000660, Stcrt. 2007, 41) en gelet op de portefeuillevverdeling, zoals vastgesteld tijdens de constituerende vergadering van 22 februari 2007 van het op diezelfde dag beëdigde kabinet, is de Staatssecretaris van Justitie verantwoordelijk gesteld voor het beleidsterrein Vreemdelingenzaken. Daar waar in deze uitspraak voor wat betreft de periode van 14 december 2006 tot 22 februari 2007 wordt gesproken van verweerder dient te worden bedacht dat hiermede wordt bedoeld de Minister van Justitie en voor wat betreft de periode tot 14 december 2006 de (voormalige) Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (Koninklijk Besluit van 14 december 2006 (nr. 06.004621, Stcrt. 2006, 247). De handelingen en besluiten van voornoemde Ministers dienen rechtens te worden toegerekend aan de Staatssecretaris van Justitie.

Ingevolge artikel 8:81, eerste lid, Awb kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is of kan worden in de hoofdzaak, indien tegen het besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld dan wel, voorafgaand aan een mogelijk beroep bij de rechtbank, bezwaar is gemaakt of administratief beroep is ingesteld, op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Op grond van artikel 8:86 Awb heeft de voorzieningenrechter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening de bevoegdheid om, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak. Verzoeker is tijdig op deze bevoegdheid gewezen.

In dit geding dient te worden beoordeeld of de bestreden beschikking toetsing aan geschreven en ongeschreven rechtsregels kan doorstaan.

Verweerder heeft het standpunt ingenomen dat het asielrelaas van verzoeker ongeloofwaardig is. Derhalve ziet de voorzieningenrechter zich gesteld voor de vraag of verweerder in redelijkheid tot dit standpunt heeft kunnen komen.

Ingevolge artikel 31, eerste lid, Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Ingevolge het tweede lid, aanhef en onder f, van artikel 31 Vw 2000, wordt bij het onderzoek naar de aanvraag mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

Volgens bestendige jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (verder: de Afdeling) behoort de beoordeling van de geloofwaardigheid van de door de vreemdeling in zijn asielrelaas naar voren gebrachte feiten tot de verantwoordelijkheid van de minister en kan die beoordeling slechts terughoudend door de rechter worden getoetst.

Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling pleegt verweerder het relaas van de asielzoeker en de daarin gestelde feiten voor waar aan te nemen, indien de asielzoeker alle hem gestelde vragen zo volledig mogelijk heeft beantwoord en het relaas op hoofdlijnen innerlijk consistent en niet-onaannemelijk is en strookt met wat over de algemene situatie in het land van herkomst bekend is. Bovendien geldt daarvoor als vereiste dat zich geen van de in artikel 31, tweede lid, onder a tot en met f, Vw 2000 opgesomde omstandigheden, die afbreuk doen

Zaaknummers: Awb 06/62801 BEPTDN A S1 en Awb 06/62800 BEPTDN A S1

3

aan de geloofwaardigheid van de verklaringen van de asielzoeker, voordoen. Wordt aan dat laatste vereiste niet voldaan, dan mogen ingevolge artikel 31 Vw 2000 en volgens de ter uitvoering daarvan vastgestelde beleidsregels, in het relaas ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen; van het asielrelaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan. Naast de beoordeling van de geloofwaardigheid van de naar voren gebrachte feiten behoort ook de beoordeling van de positieve overtuigingskracht van het asielrelaas, daaronder begrepen het realiteitsgehalte van de door de vreemdeling aan die feiten ontleende vermoedens, primair tot de verantwoordelijkheid van verweerder.

Naar het oordeel van de voorzieningenrechter heeft verweerder in redelijkheid vastgesteld dat verzoeker geen documenten ter staving van zijn identiteit en nationaliteit heeft overgelegd. Dat verzoeker zijn reisbescheiden (zonder dwang) heeft teruggegeven aan de reisagent kan niet afdoen aan de eigen verantwoordelijkheid van de vreemdeling voor de onderbouwing - waar mogelijk - van zijn reis- en asielrelaas.

Verweerder heeft tevens in redelijkheid kunnen oordelen dat verzoeker ook niet in staat is gebleken om enig indicatief bewijs van zijn reis te overleggen alsmede gedetailleerde, coherente en verifieerbare verklaringen omtrent de reisroute te geven. Verzoeker heeft dit in beroep niet weerlegd.

In hetgeen verzoeker overigens in beroep naar voren heeft gebracht, ziet de voorzieningenrechter geen aanleiding voor de conclusie, dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat het ontbreken van reispapieren, documenten of bescheiden, die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, niet aan hem is toe te rekenen. Gelet hierop heeft verweerder artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw 2000 in redelijkheid aan verzoeker kunnen tegenwerpen.

De voorzieningenrechter zal in het midden laten of verzoeker al dan niet ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd over het bestaan van zijn broer. Anders dan namens hem is betoogd, is verzoeker tijdens het nader gehoor (midden pagina 5) wel geconfronteerd geweest met de vraag waarom hij zijn broer pas tijdens dit gehoor en niet tijdens het eerste gehoor heeft genoemd. Anderzijds is verzoeker tijdens het eerste gehoor niet gevraagd, zoals vrijwel altijd gebruikelijk is, of hij naast zijn ouders nog meer niet meegereisde gezins/familieleden heeft.

Evenwel heeft verweerder zich naar het oordeel van de voorzieningenrechter in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat verzoeker vage verklaringen heeft afgelegd omtrent het tijdstip, waarop zijn broer door het dorpshoofd zou zijn doodgeschoten. Verzoeker is niet in staat specifiek te verklaren over de datum van deze gebeurtenis dan dat deze zou zijn voorgevallen in de zomer van 2005, terwijl hij stelt bij de moord aanwezig te zijn geweest.

Verweerder heeft zich voorts in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het ongeloofwaardig is dat verzoeker na de gestelde dood van zijn moeder gedurende vier maanden om voor hem onbekende redenen gedetineerd is geweest door de plaatselijke politie en op de door hem beschreven wijze de gevangenis kon verlaten. Verzoeker heeft dit standpunt in beroep in het geheel niet bestreden.

Mitsdien heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat aan de afgelegde verklaringen van verzoeker en het toerekenbaar niet overleggen van reisbescheiden en documenten de conclusie moet worden verbonden dat het asielrelaas ongeloofwaardig is, zodat aan een inhoudelijke beoordeling daarvan kon worden voorbij gegaan.

Derhalve heeft verweerder terecht en op goede gronden overwogen dat verzoeker geen aanspraak kan ontlenen op een verblijfsvergunning asiel als bedoeld in artikel 28 Vw 2000 op één der in artikel 29 Vw 2000 genoemde gronden.

Zaaknummers: Awb 06/62801 BEPTDN A S1 en Awb 06/62800 BEPTDN A S1

4

Naar het oordeel van de voorzieningenrechter treft het argument van verzoeker, dat verweerder onzorgvuldig heeft gehandeld door na te laten zijn familieleden (vrouw en kinderen) hier in Nederland op te sporen, geen doel.

Verzoeker heeft in zijn zienswijze, die als herhaald en ingelast moet worden beschouwd in het beroepschrift, gesteld dat het relaas van zijn echtgenote bij de beoordeling van zijn relaas dient te worden betrokken. In de bestreden beschikking heeft verweerder aangegeven dat op basis van de gegevens die verzoeker heeft verstrekt omtrent zijn echtgenote niet is te achterhalen of de beweerde echtgenote in Nederland asiel heeft aangevraagd. Het gaat, naar het oordeel van de voorzieningenrechter, thans niet aan om verweerder onzorgvuldig handelen op dit punt te verwijten.

Het verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening dient als ongegrond te worden afgewezen. Uit het voorgaande volgt tevens dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan beoordeling van de hoofdzaak en dat deze slechts in ongegrondverklaring van het beroep kan eindigen. De voorzieningenrechter ziet derhalve aanleiding om met toepassing van artikel 8:86 Awb onmiddellijk op dat beroep te beslissen.

Voor vergoeding van de kosten die verzoeker in verband met het indienen van het verzoek- of het beroepschrift heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

Beslist wordt als volgt.

Beslissing
De voorzieningenrechter:

- wijst het verzoek om een voorlopige voorziening, bekend onder zaaknummer Awb 06/62801, af;
- verklaart het beroep, bekend onder zaaknummer Awb 06/62800, ongegrond.

Partijen kunnen tegen deze uitspraak ten aanzien van het gedeelte waarin op het beroep is beslist, binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Aldus gegeven door mr. L.J. Hofstra, voorzieningenrechter, en in het openbaar uitgesproken op 23 maart 2007 in tegenwoordigheid van B. de Vogel, griffier.

Afschrift verzonden: 23 MERT 2007

VOORAFSCHRIFT GEDRUKT
DE RECHTER VAN DE
RECHTBANK TE 's-GRAVENHAGE

Mr P. J. Wapperom
Mr A. W. J. van der Meer
Mr ds C. E. Jansen
Mr J. W. F. Noot
Advocaten en Procureurs



Wijnstraat 209
3311 BV Dordrecht
Tel. (078) 639 99 00
Fax (078) 639 97 61

Advocatenkantoor Wapperom

RAAD VAN STATE	
2406 INGEKOMEN	
B 20 APR 2007	
ZAAKNR.	2790
AAN:	VITJO
BEHANDELD: DD:	PAR:

De Afdeling bestuursrechtspraak
van de Raad van State
Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Fax : 070 - 365 13 80

Dordrecht, 20 april 2007

Betreft : Appelschrift

Inzake : Hoger Beroep
/ Staatssecretaris van Justitie

IND kenmerk : 0612.01.0004

Proc.nr. Rb : 06 / 62800 en 06 / 62801

Appellant

Naam :
Geboren :
Nationaliteit : Armeense

Gemachtigde : mr. P.J. Wapperom
kantoorhoudende te : Dordrecht, Wijnstraat 209 (3311 BV)

Verweerder

instantie : Staatssecretaris van Justitie
adres : Schedeldoekshaven 100, 's Gravenhage

datum uitspraak : 23-03-2007
datum verzending : 23-03-2007



-2-

Geeft eerbiedig te kennen,

geboren op _____ van Armeense nationaliteit,
hierna te noemen "appellant", verblijvende te _____ te dezer zake
woonplaats kiezende te Dordrecht aan de Wijnstraat 209, ten kantore van de
advocaat en procureur mr. P.J. Wapperom, die ten deze door appellant
bepaaldelijk gevolmachtigd is dit appelschrift te ondertekenen en in te dienen en
die ten deze als gemachtigde voor hem optreedt, zulks met het recht van
substitutie.

1. Inleiding

Appellant heeft op 1 december 2006 een aanvraag ingediend voor een
verblijfsvergunning "asiel" voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de
Vreemdelingenwet 2000.

Op 5 december 2006 heeft verweerder haar voornemen kenbaar gemaakt om de
aanvraag af te wijzen.

Appellant heeft hier op 19 december 2006 zijn zienswijze uitgebracht.

Bij beschikking van 21 december 2006 is de aanvraag afgewezen.

Op 22 december 2006 is via het Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te
Haarlem een beroepschrift en verzoekschrift ingediend, waarna de gronden op
30 januari 2007 zijn aangevuld..

De openbare behandeling van het beroepschrift heeft plaatsgevonden bij de
Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Assen op 16 maart 2007.

Middels uitspraak van 23 maart 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de
Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Assen, het ingediende
beroepschrift ongegrond verklaard (produktie 1).

Appellant kan zich met deze uitspraak niet verenigen en stelt daartegen hierbij
Hoger Beroep in, nu hij van mening is dat in deze vragen spelen van
rechtseenheid, rechtsontwikkeling en rechtsbescherming. Onderhavig
appelschrift berust op de navolgende grieven.

2. Grieven



-3-

2.1.1. Motiveringsgebrek : geloofwaardigheid

Ten onrechte heeft de Rechtbank overwogen :

"Verweerder heeft tevens in redelijkheid kunnen oordelen dat verzoeker ook niet in staat is gebleken om enig indicatief bewijs van zijn reisroute te overleggen, alsmede gedetailleerde, coherente en verifieerbare verklaringen omtrent de reisroute te geven. Verzoeker heeft dit in beroep niet bestreden."

"Verweerder heeft zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het ongeloofwaardig is dat verzoeker na de gestelde dood van zijn moeder gedurende vier maanden om voor hem onbekende redenen gedetineerd is geweest en op de door hem beschreven wijze de gevangenis heeft verlaten. Verzoeker heeft dit standpunt in beroep geheel niet bestreden."

2.1.2. toelichting

Hetgeen onder 2.2.1. is vermeld dient als hier herhaald en ingelast te worden beschouwd.

Appellant is van mening dat de rechtbank heeft miskend dat op de zitting terdege is ingegaan op de stelling van verweerder ten aanzien de reisroute en de geloofwaardigheid van de detentie.

Ten aanzien van de reisroute is ter zitting aangevoerd dat appellant wel degelijk coherent gedetailleerd en verifieerbaar heeft verklaard. Daarbij is gewezen op het feit dat appellant heeft verklaard via welke steden de reis verliep, welk vervoermiddel gebruikt, hoeveel mensen erin zaten en hoeveel dagen elke etappe duurde. Naar de kleur van de bus, of naar het landschap waar hij doorheen kwam is niet gevraagd.

Gelet hierop heeft de rechtbank ten onrechte overwogen dat niet in beroep bestreden is dat verzoeker niet in staat is gebleken om enig indicatief bewijs van zijn reisroute te overleggen, alsmede gedetailleerde, coherente en verifieerbare verklaringen omtrent de reisroute te geven.

Voort is ter zitting aangevoerd dat de detentie geenszins ongeloofwaardig is te achten, juist doordat appellant door aangifte bij de rechtbank te doen, de plaatselijke politie gepasseerd had en hij daarmee de mogelijkheid heeft geopend voor een onderzoek naar de moord op broer en moeder en de rol van de politie daarin.



-4-

Aangevoerd is dat het geenszins onaannemelijk is dat dit een reden was voor de politie om hem vast te houden en te intimideren. Bovendien is deze wijze van optreden van de politie niet onaannemelijk te achten, gelet op de ambtsberichtgeving en de daarin beschreven hoge mate van corruptie.

De rechtbank heeft dan ook ten onrechte overwogen dat de ongeloofwaardigheid van de detentie in beroep niet is bestreden.

In deze heeft dan ook een onzorgvuldige belangenafweging plaatsgevonden, althans moet worden vastgesteld dat de Rechtbank haar belangenafweging niet, althans in onvoldoende mate kenbaar heeft gemaakt en/of voldoende gemotiveerd.

2.2.1. Motiveringsgebrek ; zorgvuldigheid

Ten onrechte heeft de Rechtbank overwogen :

"Naar het oordeel van de voorzieningenrechter treft het argument van verzoeker, dat verweerder onzorgvuldig heeft gehandeld door na te laten zijn familieleden op te sporen, geen doel.

Verzoeker heeft in de zienswijze, die als herhaald en ingelast moet worden beschouwd in het beroepschrift gesteld dat het relaas van de echtgenote bij de beoordeling van zijn relaas dient te worden betrokken. In de bestreden beschikking heeft verweerder aangegeven dat op basis van de gegevens die verzoeker heeft verstrekt omtrent zijn echtgenote niet is te achterhalen of de beweerde echtgenote in Nederland asiel heeft aangevraagd. Het gaat naar het oordeel van de voorzieningenrechter thans niet aan om verweerder onzorgvuldig handelen op dit punt te verwijten."

2.2.2. toelichting

Appellant is van mening dat de rechtbank heeft miskend dat het juist op de weg van verweerder had gelegen om nader onderzoek te doen. Zij heeft immers de toegang tot deze gegevens.

Bovendien heeft verweerder alleen naar de naam gezocht, terwijl zowel uit het formulier 'personalia bij aanmelding' als uit 'Bijlage 1 bij het rapport van eerste gehoor' blijkt dat de naam als geschreven wordt.



-5-

Temeer nu het asielrelaas ongeloofwaardig is geacht, had een nader onderzoek naar het relaas van de echtgenote van appellant, zoals gesteld, de twijfels kunnen wegnemen.

Inmiddels is voorts bekend dat zijn echtgenote onder de naam _____ asiel heeft aangevraagd.

Gezien vorenstaande is het onderzoek door verweerder kennelijk onzorgvuldig geweest. In elk geval heeft de rechtbank ten onrechte geoordeeld dat verweerder geen onzorgvuldig handelen verweten kan worden.

2.3.1. Motiveringsgebrek / Samenhangende rechtsoverwegingen

Gelet op hetgeen onder 2.1.2 en 2.2.2. is opgemerkt - hetgeen als hier herhaald en ingelast dient te worden beschouwd - moet worden vastgesteld dat de overige rechtsoverwegingen evenzo niet langer kunnen standhouden, nu deze louter in samenhang kunnen worden gezien met vorenstaande.

3. Conclusie

Gelet op vorenstaande kan de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Assen niet in stand blijven;

Appellant verzoekt u eerbiedig:

Bij appelschrift

- het hoger beroep gegrond te verklaren;
- de aangevallen uitspraak te vernietigen;
- het inleidende beroep terug te verwijzen naar de Rechtbank dan wel doende wat de rechtbank had behoren te doen; het inleidende beroep alsnog gegrond te verklaren en de bestreden beschikking te vernietigen;
- de Staat der Nederlanden te veroordelen in de proceskosten.

Hoogachtend,

P.J. Wapperom

